

Syna otci nedám, vzkazuje matka Češka do Rakouska

JARKA SYNÁČOVÁ

PRAHA Ani soudní příkaz nepřinutí Češku **Danielu Filippov** vrátit pětiletého syna rakouskému otci. „Znamenalo by to, že bych svého syna skoro nevidala, nemám jinou možnost,“ stěžuje si žena.

Tahanice o dítě, která vypukla o loňských Vánocích, kdy sedmadvacetiletá matka unesla malého Samuela z Rakouska, tak bude mít dramatickou dohru: pokud žena skutečně odmítne dopravit syna do Rakouska do konce týdne, zasáhnou sociální pracovníci. A pro malého Samuela si přijdou až domů.

LN Do neděle vám soud dal čas na to, abyste vydala dítě jeho otci. Uděláte to?

„Šel jsem se s otcem Samuelu a ten mi dal jasné najevo, že nedovolí, aby Samuel jezdil do Čech.

Dramatická dohra?

Sedmadvacetiletá Daniela Filippov odmítá vydat syna rakouskému otci. V krajním případě si pro něj přijdou sociální pracovníci.

Rekl mi, že syna uvidím, jen když za ním přijedu na víkend do Rakouska. Já si ale nemohu dovolit jezdit každý víkend do Rakouska, měla bych tedy hodně omezenou

možnost vidat svého syna. Nemám tedy na výběr, syna do Rakouska nepovezu.

LN Nemyslíte si, že by situace byla jiná, kdybyste syna v prosinci neunesla? Pak byste ho možná mohla vidat i v Čechách?

„Ten takzvaný únos byl ale reakce na to, že jsem sedm měsíců nemohla syna vidat. Vždy, když jsem přijela do Rakouska, mi buď někdo neotevíral, nebo mi řekli, že Samuel není doma. Až před Vánoci jsem měla štěstí, že mě Samuel viděl, když jsem zazvonila u dveří. Nemohli mi ho tedy zapít. Navíc se ukázalo, že mému synovi neřekají pravdu o tom, proč jsem za ním dlouho nebyla. Hned poté, co jsem Samuela odvezla, jsem napsala jeho otci textovou zprávu, že je Samuel v pořádku.“

Pokračování na straně 4

Střet bývalých partnerů o dítě bude mít asi dramatickou dohru. otec na syna čeká v Rakousku marně

Exekuce na potomka? Běžná věc

ČESKÉ BUDĚJOVICE Tři dny před Štědrým dnem se mladá Češka Daniela Filippov stala v Rakousku hledanou osobou. Ze země unesla svého syna.

Únos Češka plánovala. Bývalý partner jí, jak tvrdí, nevycházel vsfric, když chtěla syna vidět. „Dovzděl se, že jsem chtěla syna zapast do školy v Čechách, pak začaly obstrukce,“ tvrdí žena.

Když se pak v prosinci setkala v Rakousku se synem, rozhodla se jednat. Během návštěvy předvánočních trhů, které navštívila spolu s expartnerem, syna naložila do auta a odvezla do Čech.

Do případu se hned v počátek vložil Úřad pro mezinárodní právní ochranu dětí (UMPOD). „Snažili jsme se matce domluvit. Poslední zprávy, co mám, naznačují, že dítě předá otci ve vymezeném termínu,“ uvedl šéf úřadu Zdeněk Kapitán. „Doufám, že bývalá partnerka splní rozhodnutí soudu a Samuela mi bez problémů předá,“ věří také otec Samuela Harald Fröhlich.

Prohlášení matky spíše ale napovídají tomu, že si pro malého Samuela přijdou sociální pracovníci. „O syna budu bojovat. Kdybych ho vydala, mohla bych ho pouze navštěvovat v Rakousku, vidala bych ho sporadicky,“ říká obava Filippov.

Spor mezi rakouským otcem a českou matkou o pětiletého Samuela přitom není v Česku ničím výjimečným.

Podle statistik z roku 2009 řešil UMPOD 17 únosů dětí, které jejich rodiče zavlekli do České republiky, ačkoliv zahraniční soud svěřil

Mezinárodní tahanice o děti

23 žádosti

o návrat dětí poslal do ciziny v roce 2008 Úřad pro mezinárodní právní ochranu dětí.

V patnácti případech se naopak na český úřad obrátili instituce z ciziny, aby jim pomohly dostat děti z Česka, v dalších šesti případech žádaly zahraniční úřady, aby tuzemští úředníci pomohli zajistit „okrádanému“ rodiči kontakt s dítětem.

28 žádosti

poslal úřad v roce 2009, ve dvou případech pomáhal zajistit českým rodičům kontakt s dítětem v zahraničí.

Ze zahraničí přišlo sedmkrát žádosti o návrat či zprostředkování kontaktu.

50 případů

řešil úřad se zahraničím v roce 2010.

ILUSTRACE FOTO: SHUTTERSTOCK // KOLJAZ SIMON / LN

dítě druhému z rodičů. V celkem 11 případech se ale českým úřadům podařilo přesvědčit otců a matku, aby se dohodli. Nemuselo tak vůbec dojít k soudnímu řízení.

V šesti zbývajících případech rozhodl o vydání dítěte soud. Ani v jednom z nich však nedošla situace tak daleko, aby dítě musela odebrat sociálka, jak vážně hrozí u ma-

lého Samuela. Ještě více je případů, kdy cizinec unese dítě z Česka do zahraničí. V roce 2009 skončilo podle statistik úřadu v cizině protiprávně 30 dětí. Ze statistik dále vy-

plyvá, že za únosy stojí hlavně matky, otcové zůstávají v menšině. Získat dítě zpět není jednoduché: jen zpracování žádosti o návrat trvá asi tři měsíce. kes, jas

Únosy po česku

■ Na Velikonoce roku 2008 unesl Novozélandan Rodney William Cowie šestiletou dceru Terezu do Austrálie. Tamější soud ale během několika týdnů rozhodl, že dívku musí do své péče dostat matka, která si pro ni po několika dnech i přiletěla.

■ V červnu roku 2008 unesl Ahmad Khatib svou sedmiletou dceru Natálii do Izraele. Do Česka přicestoval kvůli smírčímu řízení se svou bývalou ženou Evou, která mělo určit, jak se budou starat o dceru. Během doby, kdy v republice čekal na výsledek soudu, se s dívkou mohl vidat. Využil toho a během té doby se ní octestoval.

■ V roce 2006 se pokusila čtyřicetiletá Češka unést dvouměsíční dítě v hornorakouském městě Freistadt. Před svým přítelem totiž skrývala, že v pátém měsíci potratila, a jen mu řekla, že jede do ciziny porodit. Tam si vyhlídla matku s kojencem, který se jí líbil. Češka se vloukla do jejího domu s tím, že by potřebovala na toaletu. Když se dostala domů, matku napadla. Ta i přesto, že dostala dva údery kladivem do hlavy, upozornila sousedku a zavolala na nezvanou návštěvu policii.

■ Vloni v září unesl otec z Blanská svou tříletou dceru do Dominikánské republiky. Využil k tomu jediného dne, kdy ji mohl podle předběžného soudního opatření vidat. Policie vypátrala matku po dvou měsících. Podle kriminalistů tam chtěl unést i s dítětem zůstat natrvalo, zaibilo se mu tam.

Syna otci nedám, vzkazuje matka Češka do Rakouska

Dokončení ze strany 1

LN Proč jste se neobrátila na soud, když vám bývalý druh zakazoval syna vidat?

Rakouský soud stanovil opatrníkem mého bývalého partnera, Samuelova otce. Neměli jsme soudně určenou střídavou péči, nicméně jsem dlouho fungovali bez problémů jen na základě dohody. Když jsem ještě žila v Rakousku, střídali jsme se u syna podle našich možností. A i když jsem pak odešla do Čech, probíhalo všechno dobře. Mohla jsem syna mít u sebe tři týdny a pak jel zpátky do Rakouska. Až do chvíle, než začaly být problémy, jsem neměla důvod právní věci řešit.

LN Proč se vaše spolupráce zadrhala?

Bývalý přítel se dozvěděl, že jsem se byla ptát na možnost, že by Samuel nastoupil do školy v Ce-

chách. Po prázdninách má totiž jít do první třídy. Harald mi řekl, že nepřipadá v úvahu, aby šel náš syn do Čech, že bude vyrůstat s ním v Rakousku. Tehdy začaly ty obstrukce z jeho strany. Neviděla jsem syna dlouhé měsíce. Neměla jsem jinou možnost, než ho odvézt.

LN Soud vám ale, pokud se nepodvolíte, syna může odebrat násilím. Nebylo by lepší poslechnout?

Vím, že se vystavuji rizikům, že mi v Rakousku hrozí další soudy a pokuty. Já to soudní rozhodnutí ale považuji za nespravedlivé. Neměla jsem ani obhajce. Chci o svého syna bojovat, vím, že chce být se mnou, což řekl i před psychologem. Spojila jsem se s právníkem, echeji jít ještě k jinému soudu. Až do teď jsem se vyvíhala medializací, protože to není dobré pro mé dítě. Ted ale nemám jinou možnost.

Nejpozději v neděli by měl podle rozhodnutí Městského soudu v Brně získat Rakoušan Harald Fröhlich zpět pětiletého syna Samuela, kterého jeho matka unesla loni v prosinci z Rakouska do Čech.

MAREK KERLES

LN Věříte, že vaše bývalá partnerka splní nařízení soudu a syn se vrátí k vám?

Doufám. Moje bývalá partnerka už tolikrát nesplnila, co slíbila, že si jistý nemohu být opravdu ničím. Už minulou neděli mi měla syna přivést do Děčína, ale nakonec nepřišla. Takže mi skutečně nezbyvá než doufat, že tentokrát slovo splní. Nabídl jsem jí, že mi Samuela může předat třeba v Českých Budějovicích, aby nemusela až do Lince, ale zatím se neožala.

Nechci dítěti brát matku

LN Pokud si Samuela v neděli převzmete, umožníte matce, aby syna i nadále viděla?

Samozřejmě, vždyť je to jeho matka. A já nechci brát Samuelovi ani matku, babičku a další příbuzné v Čechách. Dosud jsem také nepoděpsal nic, co by mohlo vést k třemnásobnému stíhání matky za únos, tím bych asi ublížil nejvíce Samuelovi. Jen prostě chci, aby se Samuel vrátil do prostředí, ve kterém vyrůstal, kde má kamarády, chodí do školky.

LN Nebudete mít strach, že matka syna při některé návštěvě znovu odvezde do Čech?

V Rakousku nás může navštěvovat kdykoliv. A já samozřejmě nejsem proti tomu, aby Samuel jezdil na návštěvy i do Česka, stejně jako dříve. Jen po zkušenosti s únosem navrhuji, aby nás matka navštěvovala v Rakousku, a pokud do konce roku nebudou žádné problémy, Samuel může jet v příštím roce třeba na půlku prázdnin k mamince.

Budu ale chtít, aby tentokrát dobu, po kterou bude Samuel v Čechách, potvrdil soud, a my tedy měli jasná pravidla. Opakuji, že bych byl sám proti sobě a Samuelovi, kdybych dítě odíral styk s matkou.

LN Proč vlastně rakouský soud svěřil dítě do vaší péče?

S bývalou partnerkou jsem se seznámil v Rakousku, kde pracovala. Tehdy byla ještě vdána, ale s manželem už nežila. Když se nám narodil Samuel, žili jsme společně ještě asi rok a půl, ale pak se partnerka od nás odstěhovala, a když zůstala v Linci na jiné adrese. A vůbec neměla nic proti tomu, aby zůstal u mě. Což potvrdil i rakouský soud.

LN V českých médiích se objevily zprávy, že české soudy nejprve svěřily dítě matce, ale pak rakouský soud rozhodl opakem...

To je jinak. Protože v době, kdy přišel Samuel na svět, byla ještě

vdaná za jiného muže, oficiálně byl před úřady otcem on. Když se rozváděla, musel soud v Česku rozhodnout, komu z rodičů dítě svěří, a svěřil ho matce. Se mnou to nemělo nic společného. Já jsem až následně požádal o uznání otcovství. Když se ale od nás partnerka odstěhovala, už o tom, kdo se bude o Samuela starat, rozhodovaly výhradně rakouské soudy. Jinak to ani nejde. Rozhoduje soud v místě bydliště dítěte, což je Rakousko.

LN Říkáte, že matka nejprve souhlasila s tím, aby Samuel zůstal u vás, později si to ale rozmyslela a unesla ho do Čech. Dovedete se po této zkušenosti vžít do jejich pocitů, že se jí třeba stýská a lituje toho, že ho nechala v péči otce?

Dovedu. Ale já si především myslím, že za tím únosem stojí spíše tlak rodiny mé bývalé partnerky, která jí možná vyvětrá, že se o dítě nedokázala postarat sama, že připustila, aby nešlo s ní.